

Ujabb kitelepítési akció a közkórház körül.

— Bizottságot küldött ki a tanács. —

(Saját tudósítónktól.) Az új kórház ügyében a közgyűlés tudvalevőleg úgy határozott, hogy a Korb Flóris készítette négy milliós terveket a belügyminiszter kivánságai szerint és a „körülményekhez képest” átdolgoztatja és utasította a tanácsot, hogy az átdolgozott tervekkel, továbbá az építési költség fedezetének a kijelölésével lépjen csak ismét a közgyűlés elé. Ám, hogy a kórház-kérdés végtelen terminusokig ki ne tolódjék megint, a közgyűlés azt a megoldást fogadta el — elég rövidlátással ugyan, — hogy a tanács a júniusi közgyűlésnek tegyen jelentést arról, amit végzett. Arra persze nem gondoltak, hogy a tervek átdolgoztatása és a fedezet kijelölése időtlen idő-kig tarthat, de nem tudjuk azt sem, hogy mikor és milyen választ kapunk a minisztériumból a két millió korona államsegélyt kérő föliratra. Arról pozitív tudomásunk van, hogy egy millió kétszázezer korona az állam költségvetésében három részletben biztosítva van, a két millióra azonban várhatunk, tudja isten meddig.

Ennek az elhibázott közgyűlési határozatnak a hatása máris mutatkozni kezd. A helyzet most az, hogy a tanács kénytelen ismét a régi kórház toldozásáról-foldozásáról gondoskodni, mert jól hiszi, ha azt hiszi, hogy egyhamar nem lesz új kórháza Szegednek. Ott vagyunk, ahol voltunk. A kátyuban. Ismét ki kell telepíteni egy sereg beteget magánházakba. Ismét borsós bérösszegeket kell fizetni a magánházak bérlete fejében. A sok bérösszegeből pedig az új kórház amortizációjának jelentékeny summája telne ki.

s a nagy, cilindres fejét kissé oldalt fordítva a templom, illetőleg szeretett anyám felé, megemeli a cilinderét; a mama méltatlankodva végigméri s a következő pillanatban — alkalmasint a templom tulsó sarkáról — mint a fürgeteg, ront elő kedves atyám (vérbenforgó szemmel, amit a fürgeteg nem tud utána csinálni!) és:

— Nyomorult aszfaltbetyár! — kiáltja. — Hogy mer köszönni a feleségemnek? — s hatalmas ökölcsapással kiüti a kezéből a cilinderét.

— Kérlek, — lihegte az izgalomtól sirva szeretett anyám — ez az ember már az egész uton . . .

— De kérem, — vágott a szavába hebegő hangon a mértantanár — én nekem eszemágában sem volt, hogy önagyságának köszönjek! Én . . . én a templom előtt emeltem meg a kalapomat!

— Ugy?! — kacagott kajánul kedves atyám.

Én ostoba ésszel, illetőleg ész nélkül rohantam közéjük:

— De apus, hisz' ez a Praczkó tanár ur!

A felek egymásra bámultak.

. . . Vége. Egy hét múlva megkaptam a bizonyítványomban a mértanból a szekundát.

A legutóbbi közgyűlésen a tanács nem is hozta szóba a régi kórházat, illetőleg azt, hogy ott miféle állapotok uralkodnak és hogy vizsgálatra és intézkedésekre van szükség. Ellenben most előáll azzal a határozattal, amelyet egy-két nappal a közgyűlés előtt hozott, belátja, hogy a régi kórház „szűk, egészségtelen, rozoga, céljának nem felel meg” és arra a következtetésre jut, hogy onnan bizony megint ki kell telepíteni egy sereg beteget. Az állapotok megvizsgálására részint a hatóság tagjaiból, részint törvényhatósági bizottsági tagokból bizottságot küld ki, mondják meg a tisztelt közönség nevében: mit kívánnak hát a régi kórházon javítani?

A tanácsnak ez a határozata, amely fényes dokumentuma annak, hogy milyen gyönyörűen odázódik el az új kórház ügye talán még tíz esztendeig is, így szól:

(Tárgy: Hivatalos jelentés a városi közkórház állapotának megvizsgálása s annak folytán a szükséges intézkedések megtétele iránt.)

Az utóbbi időben a nyilvánosság előtt tárgyalatott a szegedi városi közkórház állapota, mely szerint a kórház szűk, egészségtelen, rozoga s a céljának egyáltalán nem felel meg.

Minthogy elodázhatatlanul szükséges intézkedni addig is, míg a tervezett új közkórház felépül, a kórházi betegeknek megfelelő elhelyezéséről és ellátásáról, ennél fogva hivatalos uton állapítandó meg, hogy a régi kórház mily mértékben felel meg céljainak, a kórházi épületben levő helyiségek közül melyek azok, amelyek teljesen használhatatlanok, melyek azok, amelyek betegápolási célokra használhatók, továbbá, hogy ezen használható helyiségek igénybe vételnek-e és kifogástalan állapotban fentartatnak-e? A kórházi épület használható helyiségeinek számításba vétele mellett megállapítandó, hogy mennyi ágy részére szükséges új helyiség bérbevétele (!) ideiglenesen addig, míg az új kórház fel nem épül és a használatnak átadatik.

Hasonló módon megvizsgálandó az új gyermekkórház, különösen a tekintetben, hogy miként van fentartva.

Ezen hivatalos vizsgálat lefolytatásához a bizottság elnökevé Somogyi Szilveszter dr. főkapitány urat, tagjaivá: Gaál Endre dr. és Koczor János tanácsos urakat, Faragó Ödön dr. tiszti főorvos urat, Balassa Ármin dr., Palócz László, Ujlaki Antal és Pásztor József törvényhatósági bizottsági tag urakat nevezzük ki.

Fölkérjük a most nevezett urakat, hogy a vizsgálatot sürgősen folytassák le és eljárásuk eredményét javaslatuk kíséretében a város tanácsához mutassák be.

Szóval: hivatalosan megállapítandó, hogy a kórház mennyiben felel meg céljának, azután magánházak után kell nézni, a hova betelepíthetik a betegeknek ismét egy jelentékeny részét. Ez, amilyen hivatalosan hangzik, olyan humoros. Hogy a régi kórház céljának semennyiben se felel meg, azt nemcsak az orvosok és az Országos Közegészségügyi Tanács konstataálták, hanem maga a tanács is még évekkel ezelőtt, amikor új kórház építését szükségesnek találta és javasolta a közgyűlésnek, hogy Korb

Flórist bizza meg a tervek kidolgozásával. Kár, hogy a tanács olyan feledékeny és ilyen súlyos ellentmondásba keveredik. Ami pedig a másik passzust illeti, hogy megint gondoskodni kell magánházak kibéreléséről, hát ez még humorosabb. Mert tetszik tudni, mi lesz ennek a vége? Az, hogy a kórház épülete ma-holnap busan tátongó ürességével magára marad, ami ugyan nem nagy csapás, de lesz vagy öt-hat fiókkórháza a városnak, a mi ugyebár, ideális közegészségügyi állapot?

Tisza Bécsben.

(A miniszterelnök audiencián jelent meg a király előtt. — Tisza, Berchtold és Szá-páry nagykövet tanácskozása.)

(Saját tudósítónktól.) Tisza István gróf miniszterelnök tegnap éjjel Páparól rövid tartózkodásra Bécsbe utazott. Tisza bécsi útját ellenzéki oldalról különféle támadó cikkek kísérték, amely az egyértelműleg arról szóltak, hogy a magyar miniszterelnök az Igazmondó legutóbbi számában olyan cikket írt, amely támadta Oroszországot és h e miatt folytatása lesz a dolognak és d r ezért kénytelen audiencián megjelenni ő l sége előtt. Az igazság pedig az, hogy a d e legációk ülősszaka olyan közel van már, hogy e miatt kellett a miniszterelnöknek Bécsben megjelenni és a delegációk ü szaka anyagának dolga miatt kellett Ber told külügyminiszterrel is tanácskoznia. volt az indító oka a bécsi utnak és természetesen az aktuális kérdések során szó eshetett a kérdéses cikkről, már csak a mesterséges vihar miatt is.

A király ma reggel kilenc órakor külön kihallgatáson fogadta Tisza István gróf miniszterelnököt. Tizenegy órakor Tisza István Berchtold gróf külügyminisztert kereste föl és hosszabb ideig tanácskozott vele.

Az audienciáról természetesen semmi sem szivárgott ki, ellenben a külügyminiszterrel folytatott tanácskozáson, értesülésünk szerint, szóba került a miniszterelnök külpolitikai cikke. Ezenkívül Tisza és Berchtold tanácskozása összefüggésben van a bukaresti kulturliga vasárnapi éles támadásaival és egy még elintézetlen balkáni kérdéssel, az epiruszi zavarokkal. Ugyanis Streit görög külügyminiszter legutóbb arra kérte a hatalmak athéni követeit, hogy várják be azokat a tárgyalásokat, amelyek most az albán kormány és az epiruszi köztársaság elnöke között vannak. Lehetséges, hogy ebben az ügyben legközelebb a hármasszövetség egyöntetűen fellép az athéni kormányról.

A Neue Freie Presse azt írja, hogy Tisza István kihallgatása magánjellegű volt elsősorban, tekintettel a delegációk ülősszakára. A külpolitikai helyzet természetesen szóba került úgy a király előtt, mint Berchtold gróffal való tanácskozása során. Ellenben megcáfolják azt, mintha az Igazmondó kérdéses cikkéről lett volna szó.

Ujonan renoválva

áprilisban megnyílnak a

Külön terem lakodalmak és bankettek részére
Magyar és francia konyha.

„Hági”-sör-sarnok éttermei
Horváth Ferenc
Tisztelettel

vendéglős, a „TISZA”-szálló
évtizedeken át volt főpincére.